

det kunde have sin Vanskelighed, idet en hel Del af de Folk er bosat der, hvor de nu en Gang ere komne til at bo, og det vil være svært for dem at flytte. Men hvis jeg ikke er meget fejlagtigt underrettet, er der netop, siden jeg sidst nævnte dette her i Salen, til Ledelsen i et af de jydskes Distrikter indgaaet et Andragende fra en hel Del Jernbanefolk af det kørende Personale, om at de maa blive forflyttede og komme til at bo saaledes, at de gaa ud fra deres Bosted om Morgen og komme tilbage dertil om Aftenen, og deres Andragende er ledsaget af en Beregning, hvori de paavise, at Statsbanerne vilde tjene adskillige Tusinde Kroner om Aaret derved. Naar saadant noget kan ske, synes jeg, vi have Ret til at sige, at der ikke drives nogen forsvarlig Økonomi overalt. Men, som jeg før har sagt, jeg vil ikke bebrejde de Mænd, der sidde i Ledelsen, at de ikke kunne se alle disse Smaating. Mange Bække smaa gøre en stor Aa, og have vi mange af den Slags Smaating, kan det let blive til en stor Sum, naar de blive talte sammen. Men det kan den enkelte, som sidder i Toppen af Administrationen, sikkert ikke se. Derfor kræve vi fra vor Side, at hele dette Forhold bliver undersøgt i en Kommission, og det skulde glæde mig, om vi mellem anden og tredie Behandling af dette Lovforslag skulde kunne naa til Enighed derom. Dobbelt vilde det glæde mig, om vi kunde komme overens om, at vi skulde have en Kommission, og saa lade alt det andet fare, indtil den har talt.

Wilmann: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til Ændringsforslaget Nr. 1. Ved første Behandling tillod jeg mig at gøre opmærksom paa, hvor uheldigt en Forhøjelse af Taksten paa korte Afstande meget nemt kunde komme til at virke med Hensyn til at skaffe forøgede Indtægter for Statskassen, idet man var udsat for en meget stærk og skarp Konkurrence fra Sporvejenes Side, navnlig her omkring København, hvor jo Nærtrafikken tæller særlig mange rejsende, saaledes at man kunde risikere ved en Forhøjelse som den, der var foreslaaet, i Stedet for en Forøgelse af Indtægterne at faa maaske lige det stik modsatte. Jeg udtaler min Tilfredshed med, at man har taget Hensyn til disse Udtalelser, som jo ogsaa ere fremsatte fra anden Side her i Salen, ligesom der er sket Henvendelser i samme Retninger fra de paagældende Egne. Jeg udtaler som sagt min Tilfredshed med, at man har søgt at bøde noget paa en saadan Kalamitet ved at stille Forslag om Returbilletter, saaledes

at man undgaar Forhøjelsen. Naar man ikke helt vil undlade at forhøje paa de korte Strækninger, er det jo blevet nødvendigt at genindføre Returbilletter, efter at man har forhøjet Grundtaksten, i Stedet for at forhøje alle Billetterne med et bestemt Beløb. Jeg har regnet ud, hvorledes det vil stille sig for III Klasse med den her foreslaaede Grundtakst, 2,75 Øre, i Stedet for som før 2,5 Øre, og det viser sig, at saa godt som alle Stationerne ville faa en Forhøjelse af 5 Øre paa Billetten. Desto værre ere disse to Ting, dels Forslaget om Forhøjelse, dels Forslaget om Returbilletter, koblede sammen i en Ændring, som der skal stemmes samlet om, saaledes at jeg ikke kan komme til at stemme for Indførelsen af Returbilletter, der skaane de rejsende og efter min Mening gavne Banerne, uden samtidig at maatte stemme for Forhøjelsen. Det havde været rart, om det kunde deles i to Afstemninger, men det lader sig vel ikke gøre. Jeg tror, som sagt, det er i Banernes og Statskassens Interesse, at Returbilletterne genindføres. Men der er jo i og for sig noget urimeligt i, at naar f. Eks. om Sommeren en Familie her fra København tager ud med Nordbanen til Holte og tager hjem samme Vej, saa slippe de 10 Øre billigere, end hvis de tage ud til Holte, spadserer til en af Stationerne paa Kystbanen og tage den Vej hjem. Derfor synes jeg, det havde været bedst, om man slet ikke havde forhøjet for Nærtraffikkens Vedkommende.

Hvad angaar Jernbanekortene mellem to Stationer, saa er det jo særlig paa korte Strækninger, at de bruges i stor Udstrækning, ganske særlig i Omegnen af København. Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget paatænke Ministeren og Administrationen at forhøje Prisen for dem med indtil 20 pCt. Der er stillet et Ændringsforslag under Nr. 13, som tilsigter, at denne Forhøjelse kan blive saa ringe som muligt, særlig paa Aarskort. Den højtærede Minister har erklæret, at han allerede i den gældende Lov har Bemyndigelse til at bestemme, hvordan Prisen for Jernbanekort skal være, og jeg vil i Henhold hertil henstille til den højtærede Minister, at han helst slet ikke forhøjer Kortpriserne, men i alt Fald forhøjer dem saa lidt som muligt, da jeg tror, at en betydelig Forhøjelse, med 15—20 pCt., meget let vil virke lige modsat af, hvad man tilsigter.

Det var navnlig dette Par Bemærkninger, jeg ønskede at gøre, men da jeg nu har Ordet, kunde jeg have Lyst at sige et Par Ord til den ærede Ordfører. Det